

18 d'Octubre del 1937.

Estimat Phànics: Ja tens a estar
tota trista i tota sola. Molt trista i
forsa sola després d'haver e' u anat
l'aguenta vegada sense quasi haver no
vist. Forter es que em tens molt epi-
gant, molt egoista però no saps la
gelosia que tens enla vegada que d'bo-
pleraes em deixes i tardes masses a
fumar. Ja massa temps que no te ni-
cut a casa, i em trobo malament sen-
se poder-li auar. Afiu veig bairar tot
el dia, i em veig trobar tan desplaçada
que ja he decidit no bairar més
per ara. Alacuny a la meua cambra
amb les meves coses, ni he sentit ni
recollida. Jaan tu tens a fer foras

l'oulat en tornava a fer una mica
de companyia, i estaré més contenta;
però no ho fais pas per ara perquè
en faries patir encara més.

Acabo de rebre carta d'en Joan;
Em dol molt, però tampoc no te la puc
enviar i cosa que no és pas per culpa
seua, sinó meua per no haver-te'n més
faig promesa formal de multiplicar la
meua correspondència amb ell.

La carta del divendres era encara
des de l'arribada; encara no estava
freta he' però pensava poder-se reunir
amb la resta del batalló al cap de
pocs dies. Ja d'ara és ja del ~~del~~ ha
Quèlla de Alibon i si es pot creure
el que dius, està he' del tot i fent el
mandat ocupats amb tota mena de
comoditats pels vells del poble.

F'estic escrivint això i la consciència
em fa mal de no dir-te: "si la vols
te l'enviaré"; però penso que si se'n
capa, tu em prencas pel molt i diria

que m. Jo, es clar, te l'enviaré però molt
enfadada. Val més que no t'hi capis,
gràcies i continues llegint la teua *Stephanie*
Adelina.

M'ha agradat per les recelosis
aquest llibre. M'ha agraït que el vegis llegir
i encara que el títol fossi oblidat, en con-
servo un bon record. Si és teu, després
que hagi cullertit una mica tot el
que tinc endarrerit te'l demanaré. Tu
saps molt gran però no llegies gens, no
tinc paciència. No trobo cap gust al
que llegies. Vaja cufreda'm aquell
llibre de l'Henriot "Sous l'olivier" amb
una gran il·lustració perquè en tinc bones
referències. El trobo moltament encopit,
difícil, tot el que veigues. Y com que per
postes, estic molt malament de mito-
logia, em pucó força sense saber de què
va. Però això no pot ésser, si continuo
així acabaré com una vegada que va
caldre'm una recerca literària i es
vençer de nou a llegir contes d'infants.
M'hauré de subscriure al *Patiflet*...

Finalment encara he llegit el Werther. El
vaig prendre el primer dia que vas en-
viar-me'l; però com que hi trobava massa
gust i vaig deixar de banda el que tenia
començat... m'he castigat a no llegir-lo
fins que ho tingui cullent. Ben truec
tan gaudida Maria, que no pot avan-
çar. És pobre! avança! La cap m'agrada.
M'he de modificar. Vull fer reformes vi-
gents com sigui. Finalment i no faig res.
Quan penso que la Maria que no té
més que una hora cada dos dies, encara
l'aprofita per anar a classe d'anglès...!
Ben penso que si treballava una mica
més, tampoc no m'enyoraria tant; però
la força de voluntat en mi no es comptava.

→
Vaig tenir una sorpresa tan gran
amb la teua decisió de començar al
premi Folguera, que vós creieu que
no ho entenia? Fou necessari que ho
rellegís moltes vegades per estar-me con-
vencuda. Estic molt contenta Maria.
Fau contenta que s'entengui que és fet final.

només té una importància molt re-
lativa. Cal que em sàbia més gran
de tot era perquè perdés l'oportuni-
tat de treure una mica aquella dor-
ca on t'anaseres tan bé. Duu deses,
pera que t'arragués i - per qué no dir-
ho? - que siguis tan egoista. C'o po-
drí saber amb què hi convares?

Cal que t'adonessis que quan et
vaig oferir de fer-te les còpies, no era
pas amb ànim de sentir-me col·labora-
dora, c'o ho fagués una apuesta pre-
tenciós, sinó la més modesta d'estal-
liar-te una feina mecànica i forta.
Sigui com sigui repetisc el meu oferei-
ment per quan et convingui.

— A'o m'han dit encara els elibres.
Suposo que la Maria sol esperar que tu
estiguis bé i jo li ho agracio. M'esti-
mo més que sigui així que no haver
d'enviar-te la llista. A més, d'aver-
te millor, finsch una bona esposa per
si la meua consciència protestava de no
fer cabal dels avisos. És clar que no em

fai ni fed ni calor, però quan es tracta
de coses que jo puc evitar i que no que
fan mal d'ulls, em veu una veia de
no fer ho, no per mi sinó pels altres.
F'advertir però que jo no heués ri-
gut per ofendir un caai i no em volés
que hegues escusat la teua iniquitat, es
de no voler me dir el que t'hasia
passat, no te n'hauiés dit res i han-
ria continuat com abans. Si non
orgullava per pregar que construïssis diaut
forteris a fer un m'jo nesso, quan les
considero tan sense importàcia.

Ha vingut el Sr. G. i m'ha fet quell
de conversa. El ha pres a la teua carta.
Dona la per inacabada, i sobretot no
contentis, no enriquis fins que estiguis
be' be' be' del tot. Sembla provenir d'escris-
ret de non. Si vols et contars una ve-
ca aquest caire ~~no~~ d'un Miquel que has
trobat en els seus escrits i que desconecis.
En realitat en Miquel era un esclau que
català. Si el tema no et plau, nois,
has de fer que dir a l'Enquesta: digui-li
que sap per un altre caui: Des fondat Miquel.
Jova Merce